

Vendim nr. 55 datë 25.03.2024

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	Kryesuese
Sandër Beci,	Anëtar
Ilir Toska,	Anëtar

në datën 25.03.2024 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 4 (P) 2024 të Regjistrit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: **PETRIT PEPA**

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2023-1508 (251), datë 26.09.2023 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 18, 42, pikat 1 dhe 2, 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pika 1, shkronja “i” dhe 142, pika 3, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*); nenet 560, 563 dhe 602 të Kodit të Procedurës Civile (*KPC*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoji relatorin e çështjes Ilir Toska, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Me vendimin nr. 103/2, datë 27.11.1993 të Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave ish-Pronarëve, Elbasan, është vendosur njohja dhe kthimi në natyrë në favor të shtetasve Xh.C. dhe M.C.(P.) (vëlla dhe motër) i një shtëpie dykatëshe, me sipërfaqe 104 m² dhe oborr 48 m², të ndodhur në qytetin e Elbasanit. Ky vendim është regjistruar në regjistrat e hipotekës së kohës.

2. Sipas një aktmarrëveshjeje të datës 06.12.1994, fëmijët trashëgimtarë të të ndjerit Xh.C. dhe shtetasja M.C.(P.) (halla e tyre), si bashkëpronarë të pasurisë kanë bërë ndarjen vullnetare të saj, ku shtetasja M.C.(P.) ka marrë pjesën jugore, të cilën me kontratën e datës 17.05.1995 ia ka shitur shtetasit Petrit Pepa (*kërkuesi*), që është nipi i bashkëshortit të saj. Edhe këto akte juridike janë regjistruar në regjistrat e hipotekës.

3. Mbi një padi të trashëgimtarëve të Xh.C., me vendimin nr. 1153, datë 02.11.1999, Gjykata e Shkallës së Parë Elbasan ka deklaruar të pavlefshme aktmarrëveshjen e datës 06.12.1994 të lidhur mes trashëgimtarëve të Xh.C. dhe shtetasës M.C.(P.), duke urdhëruar kthimin e palëve në gjendjen e mëparshme, mbi shkakun se ajo është e falsifikuar.

4. Në vijim, po mbi një padi të trashëgimtarëve të Xh.C., me vendimin nr. 1368, datë 21.11.2001, Gjykata e Shkallës së Parë Elbasan ka deklaruar absolutisht të pavlefshme edhe kontratën e shitjes së datës 17.05.1995 të lidhur mes shtetasës M.C.(P.) dhe kërkuesit, duke urdhëruar kthimin e palëve në gjendjen e mëparshme. Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Durrës me vendimin nr. 123, datë 04.03.2002, me plotësimin që kërkuesi t'i lirojë banesën e blerë shtetasës M.C.(P.) pasi kjo e fundit t'i ketë kthyer çmimin e shitjes (5.000.000 lekë) duke llogaritur indeksin e zhvleftësimit të lekut në momentin e ekzekutimit të vendimit. Ndërkohë, Gjykata e Lartë, me vendimin nr. 942, datë 05.05.2004, ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkuesit. Vendimi gjyqësor në këtë rast është regjistruar në regjistrat e hipotekës.

5. Trashëgimtarët e Xh.C. kanë kërkuar më pas gjyqësisht pjesëtimin e pasurisë së paluajtshme, të shtëpisë dykatëshe dhe oborrit të saj. Në këtë proces gjyqësor, në fazën e dytë të pjesëtimit, me vendimin nr. 860, datë 12.06.2002, Gjykata e Shkallës së Parë Elbasan ka vendosur pjesëtimin e pasurisë midis trashëgimtarëve të Xh.C. nga njëra anë, dhe shtetasës M.C.(P.), nga ana tjetër, duke përcaktuar dhe pjesët e pasurisë që ata merrnin pas pjesëtimit. Këtij vendimi fillimisht i është dhënë formë e prerë, por më pas, mbi ankimin e të paditurës, ai është prishur nga Gjykata e Apelit Durrës me vendimin nr. 123, datë 05.03.2003. Në rigjykim, Gjykata e Shkallës së Parë Elbasan, me vendimin nr. 1132, datë 14.07.2003, ka vendosur dhënien fund të bashkëpronësisë mes palëve ndërgjyqëse duke e ndarë në natyrë pasurinë (shtëpia dykatëshe dhe oborri i saj), ku trashëgimtarëve të Xh.C. u është lënë në pronësi gjysma veriore e banesës (kati i parë dhe i dytë) me sipërfaqe trualli nën banesë 68,6 m² dhe sipërfaqe

trualli funksional (kopsht) 19,6 m², ndërsa shtetases M.C.(P.) gjysma jugore e saj (kati i parë dhe i dytë) me sipërfaqe trualli nën banesë 68,6 m² dhe sipërfaqe trualli funksional (kopsht) 63,3 m², sipas skicave 3 dhe 4 të aktit të ekspertimit pjesë përbërëse të vendimit. Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Durrës me vendimin nr. 43, datë 10.02.2004.

6. Pas vdekjes së shtetases M.C.(P.) në datën 03.06.2009, mbi bazën e kërkesës së fëmijëve të vëllait të saj Xh.C. për lëshimin e dëshmisë së trashëgimisë ligjore të saj, me vendimin nr. 2276, datë 07.11.2011, Gjykata e Shkallës së Parë Elbasan ka lëshuar këtë dëshmi, duke përcaktuar si trashëgimtarë ligjorë të radhës së tretë për trashëgimlënësen M.C.(P.), fëmijët e vëllait të saj Xh.C.

7. Nga ana tjetër, me testamentin noterial të datës 03.12.1993, shtetasja M.C.(P.) ka disponuar pasurinë e saj pas vdekjes në favor të kërkuarit, mbi kërkesën e të cilit, me vendimin nr. 1056, datë 25.04.2012, Gjykata e Shkallës së Parë Elbasan ka lëshuar dëshminë e trashëgimisë testamentare për testatoren M.C.(P.), duke përcaktuar kërkuarin si trashëgimtar të vetëm testamentar për të gjithë pasurinë e luajtshme dhe të paluajtshme të saj, sikundër edhe për detyrimet që rrjedhin nga trashëgimia. Ky testament është goditur gjyqësisht nga një prej trashëgimtarëve ligjorë të M.C.(P.), sipas vendimit nr. 2276, datë 07.11.2011 të Gjykatës së Shkallës së Parë Elbasan, i cili ka kërkuar konstatimin e pavlefshmërisë absolute të testamentit dhe detyrimin e kërkuarit për të njohur si trashëgimtarë të M.C.(P.) personat e përcaktuar në vendimin gjyqësor për lëshimin e dëshmisë së trashëgimisë ligjore të saj. Në përfundim të këtij procesi, me vendimin nr. 888, datë 06.07.2015, Gjykata e Shkallës së Parë Elbasan ka vendosur pranimin e padisë, duke detyruar kërkuarin të njohë si trashëgimtarë të M.C.(P.) personat e përcaktuar si trashëgimtarë ligjorë të radhës së tretë në vendimin gjyqësor për lëshimin e dëshmisë së trashëgimisë ligjore. Ky vendim është ndryshuar duke u rrëzuar padia, me vendimin nr. 1-2016-1636(698), datë 18.07.2016 të Gjykatës së Apelit Durrës, kundër të cilit, sipas të dhënave të faqes zyrtare të Gjykatës së Lartë, është paraqitur rekurs pala kundërshtare e kërkuarit, rekurs mbi të cilin çështja është regjistruar në atë gjykatë në datën 01.12.2016 dhe është ende në proces.

8. Ndërkohë, në datën 11.01.2012 shtetasja F.M., në cilësinë e kreditores si trashëgimtare ligjore e M.C.(P.), ka vënë në lëvizje procedurën përmbarimore për ekzekutimin e vendimit nr. 1368, datë 21.11.2001 të Gjykatës së Shkallës së Parë Elbasan, sipas të cilit kërkuari detyrohej të lironte banesën e blerë (pjesën e shtëpisë dykatëshe dhe oborrit) në favor të shtetases M.C.(P.), ndërsa kjo e fundit detyrohej t'i paguante atij 5.000.000 lekë të indeksuar sipas normës së zhvlerësimit të monedhës në ditën e ekzekutimit, vendim për të cilin ajo gjykatë kishte lëshuar urdhrin e ekzekutimit me vendimin e saj nr. 764, datë 06.12.2011. Në datën

16.01.2012 kërkuesi është lajmëruar nga përmbaruesi gjyqësor për ekzekutimin vullnetar të detyrimit sipas titullit ekzekutiv.

9. Gjatë kësaj procedure ekzekutimi kërkuesi ka kundërshtuar veprimin përmbarimor për përcaktimin e vlerës së detyrimit monetar të indeksuar për efekt inflacioni që M.C.(P.) (trashëgimtarët e saj) duhet t'i kthenin atij, për të cilin Gjykata e Rrethit Gjyqësor Elbasan, me vendimin nr. 766, datë 28.03.2012, ka vendosur rrëzimin e padisë. Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Durrës me vendimin nr. 1-2014-2421(604), datë 22.07.2014.

10. Po për të njëjtin veprim përmbarimor, kërkuesi ka paraqitur kallëzim penal kundër përmbaruesit gjyqësor dhe ekspertës kontabël të caktuar prej tij për përlllogaritjen e vlerës së detyrimit monetar të indeksuar për efekt inflacioni që M.C.(P.) (trashëgimtarët e saj) duhet t'i kthenin kërkuesit, për veprat penale “Korrupsioni pasiv në sektorin privat”, “Ekspertim i rremë” dhe “Pengim për ekzekutimin e vendimeve të gjykatës”, të parashikuara nga nenet 164/b, 309 dhe 320 të Kodit Penal (KP). Për këtë kallëzim penal, Prokuroria pranë Gjykatës së Shkallës së Parë Elbasan (*Prokuroria Elbasan*), me vendimin e datës 12.03.2012, ka vendosur mosfillimin e procedimit penal me arsyetimin se nuk konstatohen elemente të figurës së ndonjë veprë penale, por ndodhemi në fazën e ekzekutimit të një vendimi gjyqësor (vendimit nr. 1368, datë 21.11.2001 të Gjykatës së Shkallës së Parë Elbasan) dhe fakti objekt hetimi nuk parashikohet nga ligji si vepër penale.

11. Po ashtu, gjatë kësaj procedure ekzekutimi kërkuesi ka vënë në lëvizje edhe një proces gjyqësor për pavlefshmërinë e titullit ekzekutiv, vendimit nr. 1368, datë 21.11.2001 të Gjykatës së Shkallës së Parë Elbasan, me pretendimin se detyrimet sipas këtij vendimi janë shuar për shkak të bashkimit në një të vetëm të cilësisë së kreditorit dhe debitorit, ndërsa ai ishte trashëgimtar i vetëm testamentar i të ndjerës M.C.(P.). Në përfundim të rigjyqimit të kësaj çështjeje, me vendimin nr. 856, datë 23.05.2014, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Elbasan ka vendosur rrëzimin e padisë dhe heqjen e masës së sigurimit të padisë të pezullimit të ekzekutimit të aplikuar me vendimin e ndërmjetëm të datës 26.06.2012. Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Durrës, me vendimin nr. 10-2016-156(63), datë 19.01.2016, kundër të cilit, sipas të dhënave të faqes zyrtare të Gjykatës së Lartë, kërkuesi ka paraqitur rekurs, mbi bazën e të cilit çështja është regjistruar në atë gjykatë në datën 14.04.2016 dhe është ende në proces.

12. Pas përfundimit në gjykatën e apelit të procesit gjyqësor për pavlefshmërinë e titullit ekzekutiv dhe rifillimit të ekzekutimit të pezulluar, kërkuesi ka paraqitur kallëzim penal me shkrim kundër përmbaruesit gjyqësor H.C., të zyrës përmbarimore shtetërore Elbasan, për veprën penale “Shpërdorimi i detyrës”, duke pretenduar se ai ka vënë në ekzekutim një vendim gjyqësor pa fuqi juridike, në të cilin ka përdorur dokumente hipotekore të falsifikuara, me

qëllim vjedhjen e pronës. Sipas kërkesit, përmbaruesi gjyqësor po ekzekuton vendimin nr. 860, datë 12.06.2002 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan, vendim që është prishur nga Gjykata e Apelit Durrës, shkak për të cilin ekzekutimi i këtij vendimi është pushuar më parë, në datën 23.05.2003. Po sipas kërkesit, duke vënë në ekzekutim një titull ekzekutiv që nuk ekziston dhe duke vendosur barrë mbi pasurinë 11/265, që nuk ekziston pa asnjë lloj akti publik, përmbaruesi gjyqësor kërkon të vjedhë në bashkëpunim, me pasoja të rënda. Ai ka pretenduar se shtetasja M.C.(P.) është pronare e shtëpisë sipas regjistrimit hipotekor të vitit 2001, si dhe sipas vendimit nr. 1132, datë 14.07.2003 të gjykatës së shkallës së parë për pjesëtimin e pasurisë, ndërkohë që përmbaruesi gjyqësor po përdor një dokument hipotekor të falsifikuar të datës 30.03.2012. Ky kallëzim penal është regjistruar nga Prokuroria Elbasan në datën 16.03.2016 (me nr. 4573) dhe pas verifikimeve të kryera, në datën 28.04.2016, ajo ka regjistruar procedimin penal nr. 8882 në ngarkim të kërkesit për veprën penale “Kallëzimi i rremë”, të parashikuar nga neni 305 i KP. Në përfundim të hetimeve paraprake kërkesi është akuzuar për këtë vepër penale dhe çështja është dërguar për gjyq.

13. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Elbasan, me vendimin nr. 70 (13-2017-324), datë 23.01.2017 ka vendosur të deklarojë fajtor kërkesin për kryerjen e veprës penale “Kallëzimi i rremë” dhe në bazë të nenit 305 të KP-së, dënimin e tij me 355.000 lekë gjobë. Sipas asaj gjykate, në ekzekutim nga përmbaruesi gjyqësor ndodhej titulli ekzekutiv vendimi nr. 1368, datë 21.11.2001 i Gjykatës së Shkallës së Parë Elbasan, objekt ekzekutimi për të cilin kërkesi provohet se kishte dijeni, përveçse ai ka shprehur vullnetin për ekzekutimin e këtij vendimi si kreditor/debitor duke e njoftuar përmbaruesin, në datën 11.03.2016, për numrin e llogarisë së tij bankare, sikundër edhe ka pranuar vlerën monetare në ekzekutim të vendimit gjyqësor në fjalë. Gjykata ka vlerësuar se kërkesi nuk ka kundërshtuar veprimet e përmbaruesit, por ka zgjedhur të bëjë kallëzim penal ndaj tij, duke dhënë të dhëna të rreme me qëllim fillimin e ndjekjes penale kundër përmbaruesit gjyqësor sikur ai po ekzekuton vendimin nr. 860, datë 12.06.2002 të Gjykatës së Shkallës së Parë Elbasan. Kundër këtij vendimi ka bërë ankim kërkesi.

14. Gjykata e Apelit Durrës, me vendimin nr. 105/10-2018-411, datë 23.02.2018, ka vendosur të ndryshojë vendimin nr. 70 (13-2017-324), datë 23.01.2017 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan, duke e deklaruar kërkesin të pafajshëm. Sipas asaj gjykate, fakti se kërkesi ka pasur dijeni për ekzekutimin e vendimit nr. 1368, datë 21.11.2001, nuk e bën të rremë kallëzimin penal të paraqitur nga ai. Rezulton se kërkesi ka pasur pretendime për mënyrën e ekzekutimit nga përmbaruesi i cili, sipas tij, duhet të verifikonte se cili ishte pronari aktual i banesës, në rrethanat kur ka pasur regjistrime dhe vendime gjyqësore të mëvonshme për pronën dhe se ai është trashëgimtar testamentar i së ndjerës M.C.(P). Sipas gjykatës,

interpretimi i ndryshëm ligjor i fakteve nuk nënkupton abuzim me të drejtën e kallëzimit penal, ndërkohë që fakti i kallëzuar nga kërkuesi është i interpretueshëm në mënyra të ndryshme, ndaj nuk provohet tej çdo dyshimi të arsyeshëm se ai ka është bërë me dashje një kallëzim penal, duke ditur se po pasqyron një fakt të rremë, çka do të thotë se në këtë rast mungon ana subjektive e figurës së veprës penale për të cilën akuzohet. Kundër këtij vendimi ka bërë rekurs prokurori i çështjes në apel.

15. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, me vendimin nr. 00-2023-1508 (251), datë 26.09.2023, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 105/10-2018-411, datë 23.02.2018 të Gjykatës së Apelit Durrës dhe lënien në fuqi të vendimit nr. 70 (13-2017-324), datë 23.01.2017 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan. Sipas Kolegjit Penal, rekursi i prokurorit përmban shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 432 i Kodit të Procedurës Penale (KPP), me pasojë cenimin e vendimit të gjykatës së apelit. Gjatë shqyrtimit gjyqësor, në të dyja shkallët e gjyqimit, nga tërësia e provave të shqyrtuara, është provuar se kërkuesi ka disponuar të gjithë informacionin e nevojshëm për të kuptuar se po kallëzonte në organet e ndjekjes penale një fakt/rrethanë të pavërtetë, të rremë, pasi ai ka pasur dijeni se përmbartuesi po ekzekutonte titullin ekzekutiv sipas vendimit nr. 1368, datë 21.11.2001 të Gjykatës së Shkallës së Parë Elbasan dhe se ky titull ekzekutiv nuk kishte asnjë lidhje me vendimin nr. 860, datë 12.06.2002 të kësaj gjykate, siç ka pretenduar në kallëzim. Kolegji Penal ka vlerësuar se është i gabuar në raport me faktet e pranuar si të provuara përfundimi i gjykatës së apelit se kërkuesi nuk ka dashur të pengojë organet e drejtësisë në kryerjen e punës së tyre apo t'i orientojë ato në mënyrë të gabuar, çfarë nënkupton mungesën e dashjes si element i veprës penale të parashikuar nga neni 305 i KP-së, çka do të thotë se vendimi i kësaj gjykate është marrë në zbatim dhe interpretim të gabuar të ligjit material dhe procedural, konkretisht të nenit 305 të KP-së dhe neneve 152 e 383 të KPP-së. Sipas atij kolegji, gjykata e shkallës së parë rezulton të ketë zbatuar drejt ligjin material dhe procedural penal, në drejtim të arsytimit të vendimit lidhur me vlerësimin e provave, në funksion të tejkallimit të standardit provues, të përcaktuar në paragrafin e dytë të nenit 4 të KPP-së, lidhur me verifikimin e fajësisë së të pandehurit në nivelin provues “tej dyshimit të arsyeshëm”.

16. Në datën 22.01.2024, kërkuesi ka paraqitur ankim kushtetues individual në Gjykatën Kushtetuese (*Gjykata*) sipas objektit të tij.

II

Pretendimet e kërkuesit

17. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se është cenuar:

- 17.1 *E drejta për proces të rregullt në drejtim të së drejtës së mbrojtjes dhe asaj për t'u dëgjuar*, pasi kërkuesi nuk ka marrë pjesë në gjykim në kushtet që Gjykata e Lartë nuk e ka njoftuar për datën dhe orën e zhvillimit të gjykimit, sipas nenit 432 të KPP-së. Kjo çështje nuk i përket dhomës së këshillimit, por duhej të ishte shqyrtuar në seancë gjyqësore ku t'u jepeshin zgjidhje shkaqeve të ngritura në rekurs nga prokurori.
- 17.2 *Parimi i barazisë para ligjit dhe mosdiskriminimit*, pasi Gjykata e Lartë si gjykatë ligji, ndryshe nga gjykata e apelit, nuk ka konstatuar moszbatimin nga përmbaruesi gjyqësor të dispozitave urdhëruese të ligjit, neneve 560, 563 e 602 të KPC-së, të cilat detyronin përmbaruesin të verifikonte në ZVRPP-në Elbasan se me çfarë vendimi gjykate është regjistruar sendi i vënë në ekzekutim, ndërkohë që për shkak të moszbatimit të këtyre dispozitave, kërkuesi në datën 06.03.2016 ka paraqitur kallëzim penal ndaj përmbaruesit për vjedhje dhe shpërdorim detyre. Pavarësisht kërkesave të vazhdueshme të kërkuesit dhe pavarësisht detyrimit kushtetues, ZVRPP-ja, Elbasan nuk ka regjistruar ende vendimin gjyqësor të formës së prerë nr. 1132, datë 14.07.2003 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan, për pjesëtimin e pasurisë. Këto gjykime janë bërë me qëllim diskriminim e kërkuesit për shkak të bindjeve të tij politike, në kundërshtim me nenin 18, pika 2, të Kushtetutës.
- 17.3 *E drejta e pronës private dhe parimi i sigurisë juridike*, pasi Gjykata e Lartë i ka mohuar të drejtën e mbrojtjes së pronës të fituar nëpërmjet trashëgimisë testamentare, sipas vendimit nr. 1056, datë 25.04.2012 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan, nga trashëgimlënësja M.C.(P.), e cila, nga ana tjetër, e ka fituar pronësinë me vendim gjyqësor të formës së prerë për pjesëtimin e pasurisë, pikërisht me vendimin nr. 1132, datë 14.07.2003, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan. Me vendimin e saj, pa një proces të rregullt ligjor, Gjykata e Lartë i ka mohuar dhe cenuar kërkuesit të drejtën e pronësisë, të garantuar nga neni 41 i Kushtetutës dhe neni 6 i Konventës Evropiane të të Drejtave të Njeriut.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

18. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për

gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

19. Në këtë këndvështrim, kërkuesi, si individ, legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të shkronjës “f”, të pikës 1 të nenit 131 dhe shkronjës “i” të pikës 1 të nenit 134 të Kushtetutës, pasi është palë në çështjen objekt të ankimit kushtetues individual, për rrjedhojë ka interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi.

20. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, Kolegji vëren se kërkuesi i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual, duke ngritur pretendime për procesin gjyqësor të zhvilluar në Gjykatën e Lartë, për të cilin nuk ka mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tij kushtetuese përveç ankimit kushtetues individual.

21. Kërkuesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, në kuptim të përmbajtjes së nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, pasi vendimi më i fundit në kohë i kundërshtuar, ai i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, mban datën 26.09.2023, ndërsa kërkesa është paraqitur në këtë Gjykatë në datën 22.01.2024, pra brenda afatit 4-mujor.

22. Për sa i përket legjitimitit *ratione materiae*, kërkuesi ka pretenduar cenimin e së drejtës së pronës të lidhur me parimin e sigurisë juridike, pasi Gjykata e Lartë i ka mohuar të drejtën e mbrojtjes së pronës të fituar me trashëgim me vendim të formës së prerë të gjykatës edhe pse ajo, si gjykatë e ligjit, kishte detyrimin të kontrollonte zbatueshmërinë e dispozitave urdhëruese të ligjit procedural për mënyrën e fitimit të pronësisë, që i detyronin gjykatat të verifikonin në zyrën e hipotekës se me çfarë vendimi gjyqësor është dhënë dhe regjistruar sendi i vënë në ekzekutim nga përmbaruesi. Po kështu, kërkuesi ka pretenduar se gjykimet janë bërë me qëllim diskriminim të tij për shkak të bindjeve politike, në kundërshtim me nenin 18, pika 2, të Kushtetutës.

23. Kolegji vëren se procesi gjyqësor i kundërshtuar në këtë Gjykatë ka për objekt të tij procesin penal të zhvilluar ndaj kërkuetit për akuzën e kryerjes së veprës penale “Kallëzimi i rremë”, për shkak të kallëzimit që ai ka paraqitur ndaj përmbaruesit gjyqësor, i cili po realizonte procedurën e ekzekutimit të detyrueshëm të një vendimi gjyqësor të formës së prerë. Ai proces gjyqësor, jo vetëm që nuk ka pasur për objekt të drejtën e pronësisë mbi sendin e paluajtshëm objekt ekzekutimi, por gjatë zhvillimit të tij as nuk është vënë në diskutim kjo e drejtë dhe as është disponuar në lidhje me të. Për rrjedhojë, kërkuesi nuk i ka argumentuar këto pretendime në aspektin kushtetues. Edhe në lidhje me pretendimin për cenimin e parimit të barazisë përpara

ligjit dhe mosdiskriminimit, kërkuesi nuk ka paraqitur ndonjë argument në mbështetje të tij. Në këtë kuptim, Kolegji vlerëson se për sa kohë që këto pretendime të kërkuesit nuk janë argumentuar nga pikëpamja kushtetuese, ato nuk mund të merren në shqyrtim.

24. Për sa i takon pretendimit për cenimin e së drejtës së mbrojtjes dhe asaj për t'u dëgjuar, Kolegji vlerëson se ai, *prima facie*, bën pjesë në juridiksionin kushtetues ndaj do të shqyrtohet në vijim.

B. Për cenimin e së drejtës së mbrojtjes të lidhur me të drejtën për t'u dëgjuar

25. Kërkuesi, në drejtim të së drejtës për proces të rregullt, ka pretenduar se ai nuk ka marrë pjesë në gjykim, në kushtet që Gjykata e Lartë nuk e ka njoftuar për datën dhe orën e zhvillimit të tij, sipas nenit 432 të KPP-së. Sipas tij, kjo çështje nuk i përket dhomës së këshillimit por duhej të ishte shqyrtuar në seancë gjyqësore ku t'u jepeshin zgjidhje shkaqeve të ngritura në rekurs nga prokurori.

26. Gjykata ka pranuar se e drejta e mbrojtjes në procesin penal ka përmbajtje substanciale, ajo duhet të jetë reale dhe efektive e jo vetëm teorike, dhe se ushtrimi i saj nuk duhet të pengohet, por, përkundrazi, gjykatat e juridiksionit të zakonshëm duhet të marrin të gjitha masat ligjore që në funksion të procesit të rregullt ligjor t'i japin mundësinë individit të bëjë mbrojtje reale, duke respektuar parimin e barazisë së armëve (*shih vendimet nr. 34, datë 17.11.2022; nr. 35, datë 01.06.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Gjykata në jurisprudencën e saj ka përcaktuar disa standarde kushtetuese, të cilat janë të lidhura nga pikëpamja organike dhe funksionale me njëra-tjetrën, në mënyrë të tillë që cenimi i njërit standard ndikon në mënyrë të pashmangshme në cenimin e të tjerëve. E drejta për t'u njoftuar për të marrë pjesë në gjykim u paraprin të drejtave të tjera, pasi nëse pala ndërgjyqëse nuk njoftohet për datën dhe orën e seancës, ajo detyrimisht do të gjendet në pamundësi objektive për të ushtruar të drejtat që i garantohen nga neni 42 i Kushtetutës në kuadrin e një procesi të rregullt ligjor. Nga ana tjetër, e drejta për të marrë pjesë në gjykim krijon të njëjtat mundësi për të paraqitur prova dhe argumente në mbrojtje të interesave vetjakë në raport me palën kundërshtare (*shih vendimet nr. 37, datë 30.06.2016; nr. 21, datë 04.04.2016; nr. 31, datë 26.05.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Po kështu, gjatë shqyrtimit të pretendimeve për të drejtën për proces të rregullt ligjor nuk mjafton vetëm konstatimi i shkeljes procedurale, por duhet të analizohet karakteri i saj, pasojat që kanë ardhur për kërkuesin dhe për interesat që ai përfaqëson (*shih vendimin nr. 38, datë 02.12.2021 të Gjykatës Kushtetuese*). Në çdo çështje të veçantë, duke pasur parasysh edhe të gjithë procedurën që mund të jetë ndjekur, Gjykata vlerëson nëse një kufizim ose shkelje gjatë kësaj procedure ka ndikuar drejtpërdrejt në zgjidhjen e çështjes dhe ia ka bërë palës të

pamundur mbrojtjen dhe zhvillimin e procesit gjyqësor në mënyrë të drejtë (*shih vendimin nr. 7, datë 28.02.2000 të Gjykatës Kushtetuese*). Ndikim të drejtpërdrejtë në një proces ligjor kanë ato shkelje thelbësore, vërtetimi i të cilave do të cenonte të drejtat dhe liritë themelore të individit (*shih vendimet nr. 38, datë 02.12.2021; nr. 71, datë 13.11.2017 të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Sipas nenit 436, pika 3, të KPP-së, sekretaria e gjykatës njofton palët nëpërmjet afishimit në këndin e njoftimeve dhe faqen elektronike zyrtare për datën dhe orën e gjykimit të paktën 30 ditë përpara. Kur palët kanë adresa elektronike të deklaruara ose të njohura, sekretaria kryen njoftimin edhe në këto adresa.

30. Kolegji vëren se Gjykata e Lartë është vënë në lëvizje me rekursin e paraqitur nga Prokuroria e Apelit Durrës, rekurs, i cili, referuar vendimit të Kolegjit Penal, i është njoftuar kërkuarit sipas dëftesës përkatëse të komunikimit. Nga ana tjetër, në kërkesën drejtuar Gjykatës, kërkuari nuk ka parashtruar ndonjë pretendim në lidhje me njoftimin e rekursit dhe marrjen dijeni për të. Gjithashtu, në lidhje me njoftimin e datës dhe orës së gjykimit, referuar faqes zyrtare të Gjykatës së Lartë, kjo e fundit në datën 26.07.2023 ka publikuar çështjet që do të shqyrtoheshin në dhomë këshillimi në datën 26.09.2023, ku përfshihej dhe çështja e kërkuarit. Kërkuari, referuar akteve bashkëlidhur kërkesës dhe përmbajtjes së saj nuk rezulton të ketë lënë adresën e postës së tij elektronike në shkallët e tjera të gjykimit, për qëllime të marrjes së njoftimeve edhe në rrugë elektronike, sipas nenit 436, pika 3, të KPP-së ose pikës 5 të urdhrin nr. 131, datë 02.07.2021 të zëvendëskryetarit të Gjykatës së Lartë “Për publikimin e datave të gjykimeve dhe njoftimin e palëve”, dhe as nuk ka ngritur ndonjë pretendim për mënyrën e njoftimit nga Gjykata e Lartë, sipas procedurës së parashikuar nga këto dispozita.

31. Për rrjedhojë, Kolegji vlerëson se kërkuari është njoftuar për rekursin, duke pasur mundësinë të kundërshtojë shkaqet e parashtruara në të nga Prokuroria e Apelit Durrës dhe Gjykata e Lartë ka përmbushur detyrimin e saj për njoftimin e datës dhe orës së zhvillimit të gjykimit, sipas parashikimeve procedurale penale.

32. Për sa i përket pretendimit se çështja duhej të ishte shqyrtuar në seancë gjyqësore, më së pari, kjo është një çështje e mënyrës së zbatimit të ligjit nga Gjykata e Lartë, e cila është ajo që vlerëson nëse në një çështje të caktuar ekziston ndonjë prej rasteve të parashikuara nga neni 437, pika 1, i KPP-së për shqyrtimin e saj në seancë gjyqësore në prani të palëve. Nga ana tjetër, evidentohet se forma e gjykimit “*në dhomë këshillimi mbi bazë dokumentesh*”, pra jo me pjesëmarrjen e palëve, nuk duket të ketë ndikuar në të drejtat e kërkuarit, për sa kohë ai i ka pasur të gjitha mundësitë të ushtrisë të drejtën e mbrojtjes të lidhur me të drejtën për t’u dëgjuar qoftë nëpërmjet paraqitjes së kundërrekursit, ashtu dhe përmes paraqitjes së parashtrimeve të tij përpara seancës, por nuk rezulton ta ketë bërë një gjë të tillë. Vetë kërkuari nuk ka

identifikuar në ankimin kushtetues se çfarë pretendimesh kishte konkretisht për rekursin e prokurorit dhe për gjykimin në Gjykatën e Lartë, duke paraqitur argumente të përgjithshme në këtë drejtim.

33. Për sa më sipër, Kolegji nuk konstaton që kërkesit t'i jetë cenuar e drejta e mbrojtjes dhe as e drejta për t'u dëgjuar nga Gjykata e Lartë, ndaj pretendimi i tij për cenimin e së drejtës së mbrojtjes të lidhur me të drejtën për t'u dëgjuar është haptazi i pabazuar.

34. Në përfundim, Kolegji vlerëson se kërkesa nuk përmban shkaqe për kalimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pikat 1 dhe 2, shkronjat “a” dhe “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.